

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ondřeje Plška a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Heleny Bláhové ve věci

zástavní věřitelky: DanasBrand s.r.o., IČ 04110064
sídlem Bohunická 576/52, Brno- Horní Heršpice
zastoupená advokátem Mgr. Janem Horáčkem

sídlem [adresa]

proti

zástavní dlužnici: [osobní údaje zástavní dlužnice]

bytem [adresa zástavní dlužnice]

zastoupená advokátkou Mgr. Terezou Landfeldovou sídlem Vítězná 734/11, Liberec

o soudní prodej zástavy, o odvolání zástavní věřitelky proti usnesení Okresního soudu v Liberci
č. j. 19 C 382/2020-62 ze dne 22. 4. 2021

takto:

Usnesení okresního soudu se mění tak, že se řízení nepřerušuje.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením okresní soud přerušil řízení do skončení řízení vedeného před finančním arbitrem pod sp. zn. FA/SR/SU /1284/2019 Okresní soud vycházejí z toho, že zástavní právo k zástavě – nemovitým věcem na listu vlastnictví č. 5 pro katastrální území Chrastava bylo zřízeno k zajištění dluhu ze smlouvy o úvěru uzavřené mezi zástavní dlužnicí a právním předchůdcem zástavní věřitelky, dospěl k závěru, že v označeném řízení u finančního arbitra je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu v projednávané věci, konkrétně otázka platnosti předmětné smlouvy o úvěru. Shledal proto splněné podmínky pro přerušování řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř.

Poučení:

2. Proti tomuto usnesení se včas odvolala zástavní věřitelka. Namítá, že nemůže podle zákona o finančním arbitrovi tento rozhodovat spor, o kterém se již vede řízení u soudu, nebo o něm již soud rozhodl. Napadené rozhodnutí je proto nesprávné, neboť řízení před finančním arbitrem již mělo být zastaveno. Navrhuje proto zástavní věřitelka, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil (obsahově tedy, aby je změnil tak, že se řízení nepřerušuje).

3. Zástavní dlužnice se k podanému odvolání nevyjádřila.

4. Odvolací soud bez nařízení jednání v souladu s § 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř. přezkoumal napadené usnesení i jemu předcházející řízení a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné, byť z jiných, než namítaných důvodů.

5. Podle § 109 odst. 2 písm. c) zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (o.s.ř.), použitelném i v řízení o soudním prodeji zástavy dle § 353a a násl. zák. č. 292/2013 Sb. o zvláštních řízeních soudních (z.ř.s.), na základě § 1 odst. 3 z.ř.s., pokud soud neučiní jiná vhodná opatření, může

řízení přerušit, jestliže probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu, nebo jestliže soud dal k takovému řízení podnět.

6. Nepřípadnou je námitka, kterou odůvodňuje nesprávnost napadeného usnesení zástavní věřitelka argumentující, že řízení u finančního arbitra již mělo být zastaveno. Jednak ustanovení § 9 písm. b) zák. č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, o nepřípustnosti návrhu dopadá na situaci, kdy v době podání návrhu k arbitrovi již bylo o věci samé soudem rozhodnuto, popřípadě v téže věci probíhá řízení u soudu, přičemž v daném případě bylo řízení před arbitrem zahájeno dříve, než řízení před soudem, především se však neshodují předměty obou řízení. Zatímco předmětem dříve zahájeného řízení u arbitra je platnost narovnání, popřípadě platnost smlouvy o úvěru, předmětem řízení u soudu je návrh na nařízení soudního prodeje zástavy. Jde tak o odlišná řízení, jejichž různý předmět nemůže vzájemně zakládat překážku *litispendence* či *rei iudicata*.

7. Podle § 212a odst. 1 a § 212a odst. 6 o.s.ř. je však odvolací soud povinen rozhodnutí nikoli ve věci samé přezkoumat z důvodů, které se týkají toho, co soud prvního stupně řešil ve výroku rozhodnutí, přičemž přihlíží i k důvodům, které nebyly odvolatelem uplatněny.

8. Podle § 358 odst. 1 z.ř.s. soud nařídí soudní prodej zástavy, doloží-li zástavní věřitel zajištěnou pohledávku, zástavní právo k zástavě a kdo je zástavním dlužníkem. Podle ustálené soudní praxe z povahy řízení o soudní prodej zástavy plyne, že stačí uvedené předpoklady osvědčit alespoň jako pravděpodobné. Naopak, protože soudní prodej zástavy probíhá ve dvou fázích – jeho nařízení a nařízení výkonu rozhodnutí prodejem zástavy v souladu s § 358 odst. 3 z.ř.s., neprovádí se v první fázi dokazování ke sporným tvrzením účastníků (k tomu srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu z 23. 11. 2016 pod sp. zn. 21 Cdo 384/2016 či z 4. 11. 2009 pod sp. zn. 21 Cdo 826/2008). Takové sporné skutečnosti lze uplatnit až ve druhé fázi realizace soudního prodeje zástavy, ve výkonu rozhodnutí, formou návrhu na jeho zastavení. Z toho plyne, že při nařízení soudního prodeje zástavy soud sice může přihlídnout též k důvodu neplatnosti smluv, avšak pouze tehdy, jestliže vyšel zcela zřejmě (evidentně) z obsahu smlouvy nebo jinak za řízení najevo (k tomu srovnej usnesení Nejvyššího soudu z 21. 12. 2011 pod sp. zn. 21 Cdo 2786/2011). Vést dokazování ke sporným tvrzením o důvodu neplatnosti však nesmí.

9. Jestliže soud nemůže v řízení o nařízení soudního prodeje zástavy provádět dokazování ke sporným skutečnostem ohledně neplatnosti smluv (včetně neplatnosti smlouvy, z níž měla vzniknout zajištěná pohledávka), neboť to je vyhrazeno druhé, exekuční fázi prodeje zástavy, nepřipadá logicky do úvahy přerušování řízení do doby, než bude v jiném řízení rozhodnuto o platnosti smlouvy zakládající zajištěnou pohledávku, neboť pro nařízení soudního prodeje zástavy nejde ze shora uvedených důvodů ani o předběžnou otázku. Podstatným takové rozhodnutí z jiného řízení může být případně až pro druhou, vykonávací fázi prodeje zástavy.

10. Ze shora uvedených důvodů v řízení nebyl dán důvod pro postup podle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. a odvolací soud proto podle § 220 o.s.ř. změnil usnesení okresního soudu tak, že se řízení nepřerušuje. Po právní moci tohoto rozhodnutí bude okresní soud v zahájeném řízení pokračovat.

Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné.

Dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky, podané u Okresního soudu v Liberci do dvou měsíců od doručení tohoto usnesení, je přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Dovolatel musí být až na výjimky stanovené § 241 o.s.ř. zastoupen advokátem.

Liberec 27. května 2021

Mgr. Ondřej Plšek
předseda senátu